

МИЛУТИН ЛУЈО ДАНОЛИЋ

ОКЕАН СТРАСТИ

1.

Троугао има три врха и један центар. То је закон земље: Отац, Син и Свети Дух.

Три године касније, испред села, лево, зазуја бетонски стуб далековода. Без намере да се помери у шуму, у родни крај. Десно вијори се барјачић дима из кућерка.

Да би видели дно, неки се пропињу. Песник иде право ка живахној рупи. У њој пијани миш коло води. Рупа зинула према сунцу.

Олово неба цури кроз голе гране багрема. Ово је опис. Више од тога не треба да би читалац схватио да му се над живот надноси јесен.

Наслућује се мачка из воденице. Она долази право из сна.

Према црној рупи нагли сунце и цео свемир.

Сеоски кучићи у страху лају.

2.

По малом рибњаку пливају топли зраци храброг срца. Дечак, сиротан, напунио се до гуше горког живота. Испод стиснуте шаке замућене од суза покушава да дозове болесну мајку. Све силе свемира се упрегле да савладају ово слабашно тело.

Не да се дете. Светац типује на снагу његовог класног порекла. Мртва мајка му помаже да пркоси моћним силама. Она сад зна космички план живота свог сиротана.

Он постаје неко и нешто. Спретним рукама поправља свемирске машине.

3.

И та лепа жена има рак.

Како да уживам у тихој, топлој пролећној вечери на клупи у парку, кад се Смрт до мене оденула у дивно тело жене.

Како да ублажим бол ближњем своме? Чиме да му дотурим Доброте Божје.

На Нову годину одвезли су је хитно у болницу.

Њен лик је почео да заузима моје жалосно лице. Осетих велику част и срећу у позно доба ноћи.

4.

Затомише нас великим печатом у гвоздене сандуке. Потписмо се чајем и јутарњим зраком на мрачној постељици ноћи. Забранише нам да пре испита пијемо светлост. Калуђер нам кришом пружи тренутак сутрашњег дана.

На првом испиту затекоше нас затечене и оштећене. Нисмо знали да демоне интересује чудо модерне уметности. Поезија надреализма, нарочито. На коњу без главе јаше Марко Ристић.

На другој станици чекало нас је чудо. Све наше лепе жене заиграше еротски плес. И последњи анђео оде са страже. Препустише нас ђаволима.

5.

Зграда без крова, покривена густом паучином. Ту су ме затворили да провере отпорност моје душе на искушења страве. Знао сам да је то увод у истрагу. Припрема за питања на која нико не зна одговоре.

6.

Јерес и слободоумље дрско траже милостињу. Нападају удаљена имања, прете сељацима. Страх од пожара опет се јавио у свој жестини.

Похапсише све просјаче. На њихово место дођоше мудраци. Скитнице и филозофи.

Просјачење и нерад постадоше моралне норме човечанства. Вредне и радне људе позатвараше у луднице. Осудише их за револуционрне идеје. Проповедали су поштен живот. Већина је сматрала да је смисао живота у отимању и крађи.

Скитнице су палиле усеве да би увећали беду. Сељаци су плакали на праговим својих разорених кућа.

7.

Ево их на почетку стварања, пре него што се оваплоти човек. Повикаше створитељи и зачетници: дође време за Дело. Појавише се венчани синови, умни поданици летећи изнад вода.

Дошли су, окупили се, размишљали, мудровали, зборили и одлучише од чега ће саздати месо човеково. Замесише бело и жуто брашно кукурузно. Име им дојави дивља мачка и којот.

Када се рађало свитање које ће нам бити храна, указа се први Човек. Изронио је из таме ноћи, из мудрачких мисли. Погледао је на класало жито, погледао у огромно сунце на истоку и захвалио Господу.

Тако настаде човеково тело, и шуме, и воћке, красни предели око мора, рибе, лисице и птице, и све то постаде од кукурузног брашна помешаног са сунчевим жаром.

8.

Жива бића се окружише пољима живота, сунчевим ветровима и лунарним фазама. Процветаше ореоли око људских глава од Индије до Рима. То би знак обожавања Човека. На тим таласима ДУХА дојезди Исус.

У Књигу живота почеше да се уписују мученици хришћанске вере. Мртвима се откри вечни живот.

9.

Снажни лав, троструки познавалац Тигрица без премца, лупа на врата Југа, храбар и лукав. Краљица Риба плива Океаном, неустрашива и недостижна. Божански Лудак јури јуначки према њеном огромном ждрелу. Океан од страсти дрхти, таласи урлају убијајући се о литице.

Сељаци по брдима пале ватре. Да није њих не бисмо знали како изгледају звезде.

Демонко Лонг Ронг испија литар есенције уверен да ће тако позлатити љубавне речи које шапуће својој Демонки. Он никог не позлеђује, али воли да уништава оне које воли.

Звери са канцама чија су тела украшена гримизном гривом протежу се на плавичастом снегу високих планина. Плешу у крљуштима дугиних боја, у страсно заталасаним водама.

Пред поноћ живота задовољна заштитница Истине ваља камену громаду низ Брдо Греха и Лажи. На обалама празни мртвачки сандуци чекају повратак утопљених љубавника.

10.

Лако је спремити ручак за гладне. Мало сунчевог брашна, мало млека месечине и две-три звезде уместо јаја. Ако не буде довољно за све, додати парче млечног пута.

Често се храна може купити за зрнце љубави и прегршт пријатељства. Некад је боља уз сексуалне алузије сакривене у јабуци.

Ако се при јелу удружите са старцима, још можете и нешто важно сазнати. Поред осталог научићете како сваки ручак не мора да се плати.

Облик и боја јела јесу знаци какво телесно задовољство очекује куварица или кувар. То је став који треба заузети при чишћењу тела од разних страсти.

Једино сан о хлебу помаже развоју вашег духовног живота.

11.

Дубоко извориште инстинкта раније еволутивне фазе налази се испод леда менталне импресије материјалног универзума.

Између сна и јаве, свест и искуство су пролазно стање. Како стање сна замењује спавање, изолујемо мозак и пратимо плиму алфа таласа. Бета и тета таласи се, ионако, налазе на граници времена.

Насупрот стању сна, ум и тело су паралисани. Ако се остане будно, доживеће се дубоки сан за којим чезне свако људско биће.

12.

Одгурни све сметње. Оно што веже: биљке за земљу, земљу за сунце, сунце за црне рупе.

Досадно је пратити развојни пут. Ведре мисли има онај ко спава у корову крај пута покривен месечином.

Брези је лакше. Ћути испод прозора и ствара. И кад је без лишћа, изјутра шуми сном лиснатог пролећа. Удружићемо се. Она ће заборавити страсти, а ја подле намере.